

ודחנן: ותפברא, כיצד יתכן לומר שטעמה של משנתנו, האוסרת ליתן מים בכל שחת הניצוצות, הוא משומש שהיה סוברט כרבי יוסי, שאסור לגרום לכיבוי?

והרי אמר דאמר רבי יוסי שאסור לגרום לכיבוי, רק כשהועשה את המעשה הגורם לכיבוי בשבת.

אבל בערב שבת — מי אמר רבי יוסי שאסור אז לעשות מעשה שיגרום לכיבוי בשבת?

ואם נאמר שטעמה של משנתנו האוסרת ליתן מים בכל מערב שבת, הוא משומש לשברה כרבי יוסי שאסור לגרום לכיבוי, תיקשי, שהרי האיסור ליתן את המים מערב שבת — אפילו כרבי יוסי לא אתיא!

וכי תימא, הכא גמי איירי שאסור ליתן את הכלים עם המים תחת הניצוצות של האש דוקא בשבת, וכשיטת רבי יוסי שגורם לכיבוי אסור.

אי אפשר לומר כן. כי וחתנייא:

א. גותנין kali שאין בו מים תחת הנר, כדי לקבל בו ניצוצות, אפילו בשבת, ואין בכך איסור של מבטל כל מהיכנו.

ב. ואין צרייך לומר שנותנים אותו [कשהוא ריק] מתחת לנר בערב שבת.

ג. ולא יתן לתוכו של הכלים מים, מפני שהוא מבכה. ואפשרו מערב שבת לא יתן מים בתוך הכלים, היה שאסור לגרום לכיבוי באופן שכזה, הנראה ככיבוי להדריא, אפילו מערב שבת.

מתניתין:

גותנין kali תחת הנר לקבל ניצוצות.

ולא יתן לתוכו מים — מפני שהוא מבכה.

וכל דבריו המשנה יתבארו להלן בגמרה.

גמרא:

והוינו בה: כיצד נותן הוא את הכלים בשבת תחת הניצוצות? והוא קמנטלי kali מהיכנו, מהיכנו לשימוש. שהרי מעתה אי אפשר לטלטלו במשך כל השבת ולהשתמש בו מחתמת הניצוצות שבתוכו, שכן מוקצה. ואסור לבטל בשבת kali מהיכנו לשימוש, כמובן לעיל מג א בדברי רב חסדא. והאם תהיה מכאן תיובתא לר' חסדא?

אמר ר' הונא בריה דרב יהושע: לפי שניצוצות אינם מוקצה לאחר שכבו, כי אין בחן ממש, ומותר ליטלן, וממילא יכול גם ליטול את הכלים שנפלו לתוכו הניצוצות ולהשתמש בו.

שנינו המשנה: ולא יתן לתוכו מים מפני שהוא מבכה.

והוינו בה: לימה תנן במשנתנו, שהוא סתםא, שלא יתן kali עם מים מתחת לניצוצות הנופלים מן הנר, על אף שדבר זה הוא רק "גורם", כרבי יוסי. דאמר רבי יוסי לקמן: לעשות מעשה שהוא גורם לכיבוי — אסור לעשותו.

וכגון, שמעמיד קנקנים מלאים מים כמחיצה לדילקה, וכשmagua האש לקנקנים הם נבקעים מחום המים, והמים יוצאים מהם, ומכלבים את הדילקה.